

MINT KIMONDHATATLAN VESZÉLYT

Mint kimondhatatlan veszélyt,
mely az álom
gömbjében tervezi halálom,
azt a valószínűtlen éjt
visszakívánom.

A pillanatot, mely elakadt
sóhajaid pókhálójában,
és szájam
gyülékony bársonyában
az olthatatlan parazsat.

Ha ingerem mind lelohad,
és nem győzöm
feledni bőrödön a bőröm,
megbocsájtó jóságodat
akkor is őrzöm,

mint zuhanás szédületét,
mint havas tájon
oduba-rekedt, párás-meleg éjt,
mint az álom
burkában mélyhűtött veszélyt.

VARJÚ ÉS REPÜLŐGÉP

Felkaptam fejem a gép-zúgásra,
varjú szállt ott, nem repülő.
Felkaptam fejem a káromlásra,
nem varjú volt, de repülő.

Ott kerengtek az égen párban,
és szolongattak szüntelen,
de mindig a *másikat* láttam,
amikor felkaptam fejem.